

maal om Forholdet lige over for den forstrandsberettigede, og det er det, som omtales i sidste Stykke af § 13; der har man ment, at naar disse Spørgsmaal opstaa mellem Bjærgerne og Forstrandsejeren, Staten — med Undtagelse af de Tilfælde, hvor der haves en privat Forstrandsret — er der ingen Anledning til at gaa til Retten med disse mindre Spørgsmaals Afgørelse. Det vil ikke let hælde med store Værdier, at ingen Gjer melder sig; de Tilfælde, hvor ingen Gjer melder sig inden den foreskrevne Frist, ville sædvanlig være saadanne, hvor det er smaa eller mindre betydelige Værdigenstande, der er Spørgsmaal om, hvor altsaa Omkostningenes Fordeling og Bjærgelønnens Fordeling til Bjærgerne vil være forholdsvis rene Bagateller. Derfor har Lovforslaget med Forret ment, at det var rigtigere ikke at hen- vise de paagældende til et saa vidtløftigt Ekspedient som at føre Proces om disse Smaating, men at det var naturligt at henlægge Afgørelsen til Amtmanden. Det har Lovforslaget saa meget bedre kunnet gøre, som det vil ses, at i Norge, hvor man har samme Hovedregel om Bjærgelønnen som i den danske Lov — det vil sige Udstøt i Norge, thi Loven er ikke udfommen — er der i Udstøt til en Strandingslov, som ledlager det norske Udstøt til en Lov, foreslaaet ganske det samme som her, nemlig en administrativ Afgørelse paa dette Punkt, naar ingen Gjer har meldt sig.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Bjærgelavene og om den Eneret, der tillægges dem. Det forekommer mig, at den er bestemt tydelig nok i Lovforslaget, naar det hedder, at Bjærgelavene skulle være eneberettigede til al Bjærgning, som sker ved Bistand, der ydes fra Land. Det forekommer mig, at det i og for sig ikke kan være tvivlsomt, hvad det vil sige. Bjærgning, der sker ved Bistand, som ydes fra Land, staar i Mod sætning til Bjærgning fra Søen og vil ikke kunne forveksles med de Tilfælde, hvor store Bjærgningsentrepriser ved Hjælp af Dampskibe foretages Bjærgning fra Søen. Selv om en saadan engagerer en eller anden Hjælp fra Land, vil man ikke derfor kunne sige, at Bjærgningen foregaar fra Land. Det er altsaa kun til den Bjærgning, som foregaar fra Kysten, at Bjærgelavene ere eneberettigede, men det forekommer

mig ogsaa, at til denne Bjærgning maa man lade dem være eneberettigede. Det vilde nemlig være en alt for ugunstig Stilling for disse Bjærgelav, dersom man kun stillede dem saaledes, at de skulde være forpligtede til at paatage sig Bjærgning, naar det offentlige Bistand begæredes, men ikke skulde have Eneret dertil. Det vilde let føre til, at de stodes til Side for mere paa Jærde værende Entreprører ved alle de Tilfælde, hvor det var noget at tjene, ved de Bjærgningsforetagender altsaa, hvor det var, hvad man talder en god Stranding, og kun til de Tilfælde, som ikke duede noget. De Vilkaar kan Bjærgelavet ikke være tjent med. Det maa jo erindres, at de Folk, som indtræde i et Bjærgelav, paatage sig ikke alene en personlig Forpligtelse, som i mange Tilfælde kan være møjssommelig og farefuld nok, men de skulle ogsaa stille et vist Apparat af Materiel som Betingelse for at faa Lov til at etablere sig som Bjærgelav. De maa saaledes befumiert lætte noget ind paa den Ting at danne et Bjærgelav, og derfor mener jeg, at man er nødsaget til at yde dem denne Begunstigelse. Lige saa vel som man vil have, at de skulle være forpligtede til at paatage sig Bjærgning, maa man ogsaa ville, at de skulle være eneberettigede dertil, for saa vidt Bjærgningen sker fra Land. Dette anser jeg for et meget vigtigt Punkt, og jeg nærer for Resten ikke Tvivl om, at en anden Ordning end denne næppe vil kunne gaa igennem i Rigsdagen, thi man vil netop ved den havde de lokale Interesser — den vil i Almindelighed komme forholdsvis Smaafolk til gode — i Mod sætning til de store Entreprørers Interesser. Disse skulle ellers nok vide at indfinde sig og underbyde de lokale Folk, hvor der var Tale om et Foretagende, som der var noget at tjene ved.

Hvad de enkelte Bemærkninger angaar, der ere fremkomne, er det mig naturligvis ikke muligt at svare paa alle Detailler, og det er vel heller ikke Meningen, at de skulle inddrages her under denne Sags første Behandling. Jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger ved noget af det, der i saa Henseende er fremkommet.

Hvad Strandfogedinstitutionen angaar, gaar Lovforslaget ud fra, at det er en Institution, der forefindes, og hvis Rettigheder